

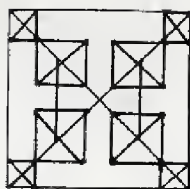
HET
OORDEEL

AbrAhAdAbrA

Het Cordeel is een ritueel ter gelegenheid van
het één jarig bestaan van A.A.A.A.A. , opgevoerd
te Oktopus in Amsterdam op 23.I.86 e.v.

✠ 365
Fr. K.K.
Mejer
Fr. 831
Pythia
Persephone
♂ Parsifal 45
♂ 326
♂ 581

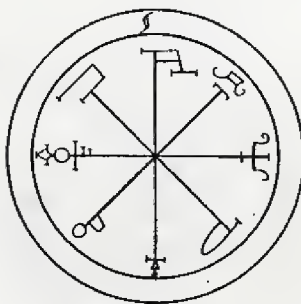

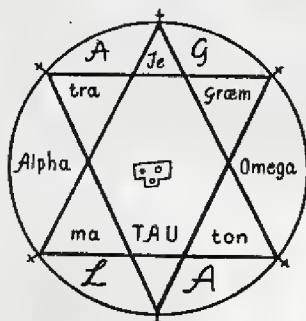
OP ZOEK NAAR DE HIËRARCHIE DER DINGEN

Het doel is eeuwig binnen in ons; de droom is ook in ons, en de schittering, de betekenis, de betovering, hekserij, de bezwering, de diepte, de hoogte, de afstand, alle zijn in zekere zin in ons; want het zogenaamde materiële universum is enkel en alleen een stadium in de vooruitgang van de ziel in de ontwikkeling van haar eindeloze zelf.

(A.E. Waite - Azoth; of de Ster in het Oosten)

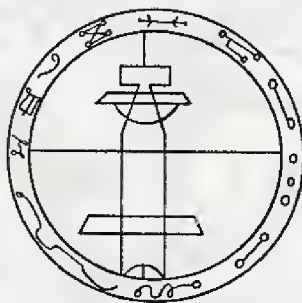
We proberen, al is het maar voor een moment, de uiterlijke verschijning van de mens, zijn zelfverzekerdheid aan het wankelen te brengen. Even maar en desnoods heel miniem... In de hoop dat in die ene tel heel even iets anders, iets wezenlijks van de luisteraar/kijker, zal kunnen doorbreken. Over het bewustzijn heen zoeken wij contact met het onderbewustzijn. Dit is een soort van oproep tot het wezen van de mens. Weest stil en ...

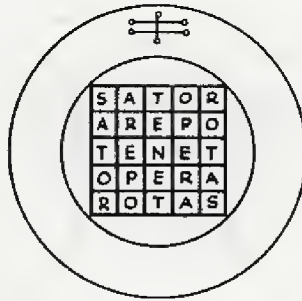

Eens droomde ik, Chuang Tzu, dat ik een vlinder was, hier en daar heen vliegend, geheel en al in doel en wezen een vlinder. Ik was nu alleen bewust van mijn gedragingen als een vlinder, en me onbewust van mijn menselijke individualiteit. Plotseling werd ik wakker, en daar lag ik, geheel en al weer mezelf. Nu weet ik niet of ik man was die droomde van een vlinder, of dat ik nu een vlinder ben die droomt dat hij een mens is.

(Chuang Tzu)

Inwijding van een Tempel in de Geest

O.

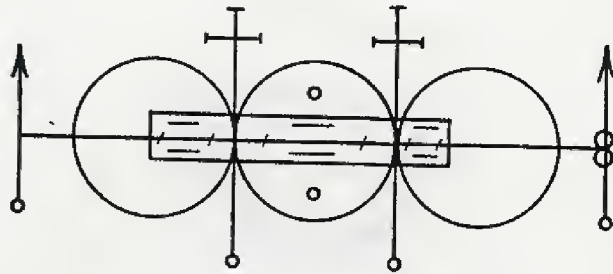
Zoeken naar een
verborgen betekenis.
Leven alleen maar
als vegeteren...
Op wat ?

Een vegetatiegod laat zich kruisigen
op Haar naakte lichaam,
staand in de schaduw van beloftes
van een tijd die komen moet.

Moedergodin braakt kinderen.
En de golven der eindeloosheid
overspoelen alles.

ABRAHADABRA

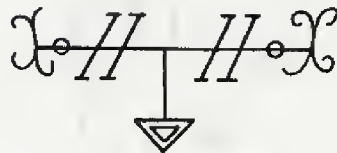

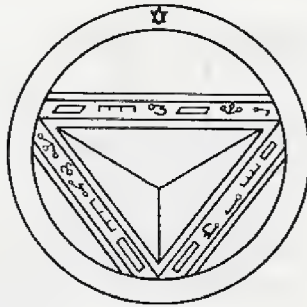
1. Tempelslaap

"Een naam, een Nààm!"
 Echo van een stem,
 ergens vandaan
 uitgestoten kreet.

Zoekend naar een betekenis
 achter de sluiers van
 woorden ontdek ik slechts
 een vaag gevoel.

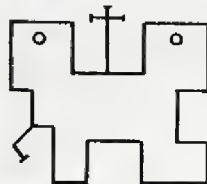
Wie sprak er woorden
 die nu beantwoord worden ?
 Wie stelde de vraag
 naar een eeuwig geloof ?

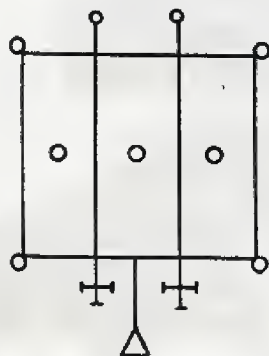

2. Orakel

In het hart van de Tempel
 staan geen woorden meer
 op de muren, zijn er geen
 betekenissen meer,
 uitgezonderd die éne.
 Een priester wiens tong
 is uitgesneden,
 ligt naakt in het midden
 van de cirkel.
 Hoog boven hem
 vliegen vogels over.
 Hij brengt de handen
 naar zijn hoofd,
 streelt dan over zijn lichaam,
 begint zich af te trekken.
 En met het wegschieten
 van het zaad
 stoot hij een dierlijke
 kreet uit.

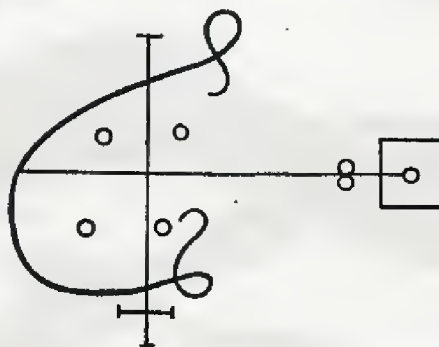

3. Duiding

Buiten staan de anderen,
wachtend...
Zij horen een kreet
en beginnen het overleg.

Een betekenis moet worden gevonden,
achter de sluiers van de kreet,
ontdekken zij woorden,
ontdekken zij een naam.

Wie spreekt er de woorden
die nu het antwoord zijn ?
Wie stelde de vraag
naar een eeuwig geloof ?

A.H.S.
'85

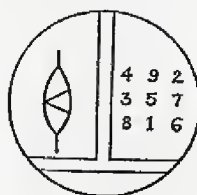
VEROORDELING

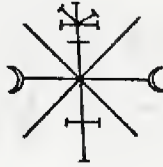
Gezicht naar het oosten. Hef rechterhand boven het hoofd,
 breng deze naar het voorhoofd, zeg: "Ateh".
 Breng hand om de borst aan te raken, zeg: "Malkuth".
 Raak rechterschouder aan, zeg: "Ve Geburah".
 Raak linkerschouder aan, zeg: "Ve Gedulah".
 Vouw de handen samen voor de borst en zeg: "Le Olahm, Amen".
 (De volgorde is bekend als het "qabalistisch kruis".)

(Eerste deel van rite ter
 uitbanning van schadelijke
 invloeden)

"Motel ... Motel ... Motel ... kapotte neonarabesken ... de
 eenzaamheid huilt over het kontinent als misthoorns over het
 gladde van olie glimmende water van getij-rivieren..."

(William Burroughs-Naakte Lunch)

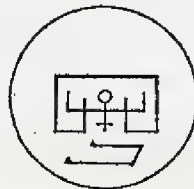

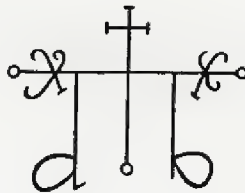
VEROORDELING

1. Ateh

"Enough of Because! Be he damned for a dog!"
(L.L. 2:33)

Vanuit de nacht een sfeer van licht. Beweging. Het oproepen van de koningin van de Nacht. Een witte schim daverd door de straten van Schrijfstad. Een stem uit het achterland begint de bezwering. Herinnering van een leven. Sprekend over een jou en mij. Er is een oorlog aan de gang? Langs de kant van de weg valt een kind door de eeuwigheid. Niet omkijkend. Brandende ogen in de mist van jou en mij. Het is de ervaring van het kwade, en in zeker opzicht deze ervaring alleen, die ons volwassen maakt, die ons het werkelijke leven laat zien, ons werkelijke beheersing geeft over de krachten en de taken van ons leven.

2. Malkuth

"Waarom het kwade doen ?"

"Omdat het goede reeds gedaan is."

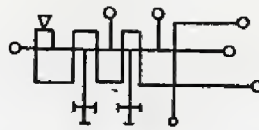
(J.P.Sartre - Le diable et le bon dieu)

En brandende ogen in de mist staarden hem aan, joegen hem angst aan. Hij loopt voorbij aan de verminkte, gebrandmerkte slachtoffers van alledag, voelt zich anders en is toch dezelfde. Prevelende lippen. Bewegende handen. De ritzen van de onderwereld moeten in stilte worden uitgevoerd... Als zij weer zal keren met demonen aan haar zij. Wie zal ze kiezen voor haar wraak ? Onbewust, kijkend in de spiegel...Hij ? Schrikt. Echo van stem. Lang geleden ? Grijnzend doodshoofd. "Is dit de weg naar de slachbank ?" Altijd onzeker. Afwachtend, totdat een ander "het" zal zeggen...

ENU SHUB
AM GIG ABSU
KISH EGIGGA
GAR SHAG DA SISIE AMARADA YA
DINGIR UD KALAMA SINIKU
DINGIR NINAB GUYU NEXRRANIKU
GA YA SHU SHU SHAGMUKU TU !

Schreeuwend. "Voorwaarts !" "Ik val aan, volg mij !"
Voor het raam staand naar buiten kijkend. Alleen de eindeloze leegte ziend. Vaag het geluid van muziek. Op zoek zijnd. Vindend...Wát ? Je bent jong en je wilt...Dood. Eerst komt het sterven, dan het leven. Door de zeven poorten tot aan de troon van de koningin van de onderwereld. Tijd heelt alle wonden.
Zelf, de schepper van tijd, vergrootte hij steeds de afstand tussen hemzelf en god. En toen hij genoeg had gekreeërd sliep hij in, om op tijd wakker te worden. Hij droomde over tijdloosheid.

3. Ve Geburah

"De dood was hun Cultuurheld", zei mijn vrouw,
opkijkend van de Maya-Codes..."Ze kregen hun vuur
en hun taal en hun korenzaad van de dood... De
dood verandert in een maïszaadje." "

(William Burroughs-Naakte Lunch)

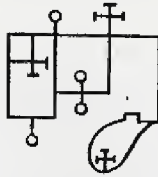
Is dit wat het is ? Troost. De jonge vrouw die er zo van hield om te lachen, huilde! Voorbij in de zachte wind van een nacht zo lang geleden. Vader, waarom hebt u mij verlaten ? Open mond als een rauwe wond. "Zijn zij", ademde een stem. Als antwoord (?) een schreeuw in de Stilte. Ondersteboven hangend, rottend in de onderwereld. Voorbij het Alpha en Omega, honderden woorden (voor jou) tevergeefs gekrabbeld. In het voorbijgaan een glimps van de Wachter op de Drempel. Achtervolgd door een dreiging in de ogen van een voorbijganger, brandend in de mist. Ik open mijn armen en sluit de ogen...

"Nu vang ik aan te bidden: Gij Kind,
Heilig Uw naam en onbesmet !
Uw heerschappij is gekomen; Uw wil is geschied.
Hier is het Brood; hier is het Bloed.
Breng mij door de middernacht tot de Zon !
Red mij van Kwaad en van Goed !
Dat Uw ene kroon van al de Tien
Zelfs nu en hier de mijne zal zijn. AMEN
(Aleister Crowley, uit: Mass of the Phoenix)

Opgeroepen door het onbegrip voor wat de keuze inhoudt. Wie overwint zijn schaduw ? De klaagmuur van ongestild verlangen. De scharlaken bruid en de zich uitbreidende ruimte. Vervulling. Ik kan me niet voorstellen dat de Dood zovelen wegnam.

En buiten breekt een dag aan. Grauw... En binnensmonds begon de bezwering vorm aan te nemen. Welke god ? Welke demon ? Een naakte vorm in een sfeer van licht. Beweging. Hier in het huis voorbij de laatste lichten valt een woord... Prevelende lippen.

4. Ve Gedulah

"De overledene wordt altijd vereenzelvigd met Osiris, of met de zon die is ondergegaan, de rechter en de god der doden. Als de zon ondergaat in het Westen en opnieuw opkomt in het Oosten, zo wordt de dode in zijn graf gelegd op de westelijke oever van de Nijl, en na te zijn toegelaten in de Hal van het Oordeel, gaat hij verder naar het Oosten om een nieuw bestaan te beginnen."

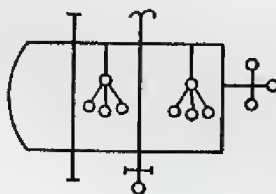
(E.A. Wallis Budge - The Egyptian Book of the Dead)

En dan de vraag naar de betekenis van dit alles. Gezicht afwachter, gekeerd naar de zon, kijkend naar de ander. Schaduwbeeld van de nieuwsgierigheid. Overal is verschrikking en vernietiging. In mij huist een gevleugeld ei... En met elke aarzeling vergaat een laatste kans om... Tijd loopt voort. Het slagveld van een verhouding. Een wolk van raven... En dan het visioen van een reusachtige vrouw, met bloed bekleet, die een reusachtig vat met bloed laeggooit over het land. Een klok smelt. Hangt over wrakhout aan de rand van de woestijn. Figuur in grijze mantel schuift voorbij... Bloed regent. Geluid van een lachende vrouw. Open mond. Wond van rood plezier. Kom klaar. 23 januari 1985, geluid van krassende pen over papier. Abrahadabra. Het is begonnen. Spiraal van een flonkerende nevel kronkelt omhoog vanuit de gesloten cirkel van magische formules. Steeds dichterbij wordt de mist. Zwarte schaduwvorm beweegt. Het wordt donkerder.

"Ol Sonuf Vaorsag Coho Iad Balt, Lonsh Calz Vonpho
Sobra Z-ol Ror I Fa Nazps, od Graa Ta Malprg. Ds Holg
Qaa Nothoa Zimz, Od Commah Ta Nobloh Zien. Soba Thil
Gnonp Prge Aldi. Ds Vrbs Oboleh G Rsam. Casarm Chorela
Taba Pir Ds Zonrensg Cab Erm Iadnah. Pilah Farsm
Zurza Adna Gono Iadpil. Ds Hom Od Toh. Soba Ipam La
Ipamis. Ds Loholo Vep Zomd Poamal Od Bogpa Aai Ta Piap
Piaomel Od Vaocan. Zacare Eca Od Zamram. Odo Cicle Qaa.
Zorg e Lap Zingo Noco Mad. Hoath Iaida."

Totdat de mist optrekt en daar een monsterachtige zwarte man staat. Vraag de vraag. Beveel het monster ! Of gehoorzaam voor het leven ! De Wachter op de Drempel... "Führer Befehl, wir folgen !" Eerst komt het sterven, dan het leven. In het kielzog van de demon rammelen de ketenen van zijn slaven als helse muziek.

5. Le Olahm Amen

"Ick seggh 't U weederom, roep niets op dat U niet meer wegh kunt stuuren & waerteeghen Uw machtighsten Beschweringhen van Gheen Nut sijn. Vraegh naer de Minderen, opdat niet de Hoogheren antwoord gheeven & meer sullen commandeeren dan Ghij gheeven kunt."

(Jedediah Orne aan Joseph Curwen, geciteerd in: H.P. Lovecraft: De zaak Charles Dexter Ward)

De nacht bedekt de Stilte. Onderste boven hangend, rottend... ergens dáár beneden. Maar wie was het ? Voorbij de tijd van rozegeur, de wereld van jou en mij. Herinnering besmeurt met alles wat verkeerd ging. Beweging van handen. Gezicht wat brandde.

Toch voorbij. De omkering, ommezwaai, niet geslaagd. Hij hief zijn armen op om alles op te geven. Tot zijn schrik voelde hij iets dat hem beetpakte. Een felle pijn. Hij schreeuwde, draaide zich om en zag... Brandende ogen in een mist. Grijnzend doodshoofd. Opgeroepen door het onbegrip voor wat de keuze inhield. Vervulling.

Nu nam de dood ook hem weg.

